

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní žalobce: **F. G.**, zastoupeného JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem se sídlem Resslova 1253, Hradec Králové, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2011, č. j. 15129/DS/2011-4/SR, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 9. 2012, č. j. 51 A 2/2012 - 50,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobou ze dne 13. 1. 2012 podanou u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) se žalobce domáhal zrušení v záhlaví popsaného rozhodnutí žalovaného. Usnesením ze dne 23. 7. 2012, č. j. 51 A 2/2012 – 41, vyzval krajský soud žalobce, aby do 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za podanou žalobu ve výši 3.000 Kč. Současně žalobce poučil o následcích nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě. Předmětné usnesení bylo právnímu zástupci žalobce doručeno dne 16. 8. 2012, lhůta pro zaplacení soudního poplatku stanovená soudem tak uplynula dne 31. 8. 2012.

[2] Usnesením ze dne 10. 9. 2012, č. j. 51 A 2/2012 – 50, krajský soud řízení o žalobě zastavil. V odůvodnění usnesení konstatoval, že žalobce ve lhůtě stanovené usnesením ze dne 23. 7. 2012, ani do vydání usnesení o zastavení řízení soudní poplatek neuhradil a v tomto směru se soudem nijak nekomunikoval. Soud proto postupoval podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákona o soudních poplatcích“) a řízení zastavil. Usnesení o zastavení řízení bylo právnímu zástupci žalobce doručeno do datové schránky dne 11. 9. 2012, tímto dnem také nabylo právní moci. Dne 24. 9. 2012 žalobce na podatelnu krajského soudu dodal tiskopis s vylepenými kolkovými známkami v hodnotě 3.000 Kč.

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl posledně zmíněné usnesení krajského soudu včas podanou kasační stížností. V ní uvedl, že byl dlouhodobě mimo území republiky na zdravotním rekonvalescentním pobytu a nemohl proto přebírat zásilky, ani zásilky svého právního zástupce. Proto nereagoval na výzvy k zaplacení soudního poplatku, které cestou svého právního zástupce obdržel. Výzvu k zaplacení soudního poplatku si stěžovatel vyzvedl až dne 19. 9. 2012 a dal bez odkladu pokyn, aby proti usnesení o zastavení řízení byla podána kasační stížnost, kterou spojil s uhrazením soudního poplatku vylepením kolkových známek. Vzhledem k výše uvedenému stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud usnesení o zastavení řízení zrušil a krajský soud v řízení o správní žalobě pokračoval.

[4] Nejvyšší správní soud, vázán rozsahem a důvody podané kasační stížnosti, přezkoumal napadené usnesení krajského soudu, přičemž sám neshledal důvody, ke kterým by musel přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[5] V dané věci je podstatné, že stěžovatel byl v řízení o žalobě zastoupen advokátem (srov. č. l. 33 soudního spisu) a že usnesení, kterým krajský soud žalobce vyzýval k úhradě soudního poplatku, doručoval právě tomuto zástupci. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. zejména rozsudek rozšířeného senátu ze dne 22. 7. 2005, č. j. 2 Afs 187/2004 – 69, publ. pod č. 726/2005 Sb. NSS) i Ústavního soudu (srov. zejména usnesení Ústavního soudu ze dne 28. 1. 2004, sp. zn. II. ÚS 671/02, publ. pod č. 2/2004 Sb. n. ÚS) nepředstavuje zaplacení soudního poplatku úkon, který má osobně vykonat účastník řízení; je-li účastník zastoupen, výzva k zaplacení soudního poplatku se proto doručuje podle § 42 odst. 2 s. ř. s. pouze jeho zástupci. Z žádného ustanovení zákona o soudních poplatcích neplyne povinnost poplatníka osobně zaplatit soudní poplatek. Jde proto o zastupitelné jednání a nedostatek osobního prvku jednajícího nezpůsobuje neplatnost či neúčinnost tohoto jednání. Účinky doručení usnesení o povinnosti zaplatit soudní poplatek nastávají u zastoupeného účastníka doručením tohoto usnesení jeho zástupci.

[6] S ohledem na shora citované právní závěry je proto nedůvodná argumentace stěžovatele, který v kasační stížnosti namítá, že se z důvodu dlouhodobého zahraničního pobytu mohl seznámit s obsahem výzvy soudu až dne 19. 9. 2012. Podstatný pro posouzení včasnosti úhrady soudního poplatku je totiž okamžik doručení předmětné výzvy zástupci žalobce, nikoli žalobci samému. Vzhledem k tomu, že zaplacení soudního poplatku je úkonem, který nemusí žalobce vykonat osobně, bylo na právním zástupci žalobce, aby tento úkon ve lhůtě stanovené soudem provedl, případně na výzvu zareagoval

jiným procesně účinným způsobem (žádost o prodloužení lhůty, podání žádosti o osvobození od soudního poplatku). Žádný takový úkon však zástupce ve stanovené lhůtě neučinil.

[7] Právní účinky usnesení o zastavení řízení nemůže zvrátit ani skutečnost, že stěžovatel s podanou kasační stížnosti spojil úhradu soudního poplatku za žalobu. Tato skutečnost by měla svého významu pouze, pokud by stěžovatel provedl úhradu soudního poplatku nejpozději v den nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení, tedy nejpozději dne 11. 9. 2012 (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 4. 2008, č. j. 5 Afs 1/2007 – 172, publ. pod č. 2328/2011 Sb. NSS). Stěžovatel však soudní poplatek uhradil až dne 24. 9. 2012, tedy po nabytí právní moci usnesení o zastavení řízení. Na krajském soudu tak bude toliko stěžovateli uhrazený soudní poplatek vrátit.

[8] Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, proto ji dle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud na základě § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v tomto řízení žádné náklady nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. listopadu 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu